

Elautózhatnának

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 25. szám, 2020. június 19.

Megint napirenden a kis forgalmú vasútvonalak ügye. Ez az alapján véve közlekedési kérdés lassan két évtizede a politikai alkudozás fontos terepe. Egyfelől a jobboldal hazugságainak, másfelől a korábbi szocialista-szabad demokrata kormány elgyávulásának a története. A Fidesz útja a kis forgalmú vasútvonalak megvédésétől ezek leállításáig. Az MSZP-SZDSZ útja a reformtervektől a szétesésig.

A vita arról folyik, hogy meg kell-e menteni ezeket a kevés utast szállító vasútvonalakat. Különösen ott, ahol mindössze néhányan váltanak jegyet, ez az utazóközönség legfőljebb a szabadjegyes vasutasokkal bővül, és ezt a forgalmat át kell terelni autóbuszra. A korábbi szocialista-szabad demokrata kormány második ciklusában erőtlén és bátortalan reformba kezdett, és a visszafejlesztést ambicionálta. Ez az akkori államkassza több milliárd forintos megtakarítását jelentette. Az akkori kormány bezárt több száz kilométer vasúti pályát, aztán leállította a tervet: egyszerűen megijedt a Fidesz ellenpropagandájától. Az akkori jobboldali ellenzék álláspontja ugyanis az volt, hogy a kis forgalmú vonalak azért kis forgalmúak, mert az állam nem költ rájuk, korszerűtlenné váltak, lassúak, ezért nem utaznak rajtuk elegendően. 2008-ban, a válság kellős közepén persze nehéz lett volna az államcsőd árnyékában komolyabb összeget elvonni az amúgy ráfizetéses kis forgalmú szárnyvonalak megtartására, de ellenzékiből minden más.